

„турската администрация. Въ всѣки случай, обаче, като „е вече извѣстно, че поради религията ли, поради „други причини ли, турцитѣ се указаха неспособни за „прогресъ въ европейската цивилизация, то справедливо „ли е, па и въ интереса на европейския миръ ли е, да се „оставятъ тѣ не само да господствуватъ, но и да върлу- „ватъ върху по-даровититѣ и по-буднитѣ отъ тѣхъ хрис- „тиански народи въ юго-източна Европа?

„Но, казватъ нѣкои си, съ разклащането, съ ослаб- „ването на Турция щѣло да пострада политическото рав- „новѣсие въ Европа. Чуденъ аргументъ! И любопитното „е, че, колкото повече си служатъ нѣкои съ тоя аргу- „ментъ, толкозъ по-много турската империя се разклаща „и уронва. Какво бѣше едно врѣме тя, какво е сега, а „не питамъ, какво ще бѣде подиръ малко, въпрѣки „всички проповѣди за едно политическо равновѣсие съ „цѣлостта на турската империя! Впрочемъ, не е ли за „очудване, че просвѣтена, цивилизувана, научна, фило- „софска, изтънчената въ дипломатията Европа, друго „срѣдство за запазване това политическо равновѣсие не „вижда вънъ отъ поддържането въ тая Европа единъ „варварски и противенъ на всички нейни стремения „режимъ? И какво сж криви милиони невинни човѣшки „сжщества, та да се принасятъ тѣ жертва на едно поли- „тическо равновѣсие, съ което се подиграва Турция и „отъ което тя се ползува, за да тиранизира тия човѣшки „сжщества и да тѣпче безцеремонно договоритѣ, подъ „които е турила своя подписъ, какъвто е и парижкиятъ „договоръ отъ 1856 г., който я и прие за първи пѣтъ „въ концерта на европейскитѣ държави? Доста сж се „подигравали турцитѣ съ цивилизувана Европа, госпожи „и господа!

„Но, вънъ отъ политическото равновѣсие, възра-